

עפ"ג 39591/04 - מדינת ישראל נגד דניאל ח'יר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 39591-04-22 מדינת ישראל נ' ח'יר
תיק חיזוני: 701/2021

בפני כבוד השופט אבי לוי
כבוד השופט ערן קוטון
כבוד השופט עדית ינברגר
המערערת מדינת ישראל
נגד דניאל ח'יר
המשיב מעמד. כינוי צד ג'

פסק דין

כללי

זהו ערעור המדינה על גזר-דיןו של בית-משפט השלום בחיפה, שנitin ביום 13.3.22, במסגרת של ת"פ 21-02-52222, על-ידי כב' השופט הבכיר אורית קנטור, בעניינו של המשיב, דניאל בן כמאן ח'יר.

המשיב הורשע, על-סמך הודהתו, בעבירות שיויחסו לו במסגרת כתוב-אישום מתוקן ואשר עניין - **החזקת נשק שלא כדין**, לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפה בצירוף לסעיף 144(ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק");

על המשיב הוטלו בראכאה הראשונה **9 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות** (לא ניכוי ימי מעצרו); **12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים**, שלא יעבור עבירה מסווג פשע בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין; **6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים**, שלא יעבור עבירה מסווג עוון בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין.

הערעור הופנה כלפי **קளות העונש** שנגזר למשיב. במסגרת, התבקשנו להחמיר בעונשו של המשיב כך שייגזר עליו **מאסר בפועל מאחרוי סוג ובריח לתקופה ממושכת מכפי שקבע בית המשפט קמא**.

עובדות הרשות ותסקירות שירות המבחן

ביום 7.2.21 החזיק המשיב ברכב, אשר נמצא בחלוקת אדמה בבית ג', שהינה בבעלות אביו, חוץ דמי **תת מקלע**

עמוד 1

מאולתר שהוא כל שסוגל לירוט כדור או קליע שבכוחם להמית אדם, שני מחסניות ריקות ועוד מחסנית טעונה בשמונה כדורי 9 מ"מ. את כל אלה החזק ללא רשות על פי דין להחזקתם.

לאחר הודאותו והרשעתו הופנה המשיב אל שירות המבחן לצורך הכנת תסקיר בעניינו. שירות המבחן עמד במסגרת תסקירו, מיום 2.2.22, על נסיבות חייו המורכבות של המשיב, כיצד היקלעותו לתאונת, שהתרחשה בהיותו תלמיד תיכון, הובילה אותו להתמודדות נפשית שאינה פשוטה (לדבריו של המשיב בשל כך הופטר משירות צבאי).

פורט, כי המשיב (הנעדר הרשעות קודמות לפליילים) התקשה לקבל אחריות מלאה למiosis לו בכתב האישום. לטענותו, הנשך אכן היה שיר לו, והוא החביאו במחסן, השיר למשפחה במטרה להרחקו מהבית. לשיטתו, הוא עשה כן מתוך ידעה שמעשו נוגדים את החוק. לגרסתו של המשיב, בתקופה שבה עבד בעבודות עפר, התודע לדמיות שלויות, שאחריה נגרר לרכישת הנשך, ללא מטרה מסוימת.

שירות המבחן עמד על כך שהמשיב "התבצר" בעמדה הגנתית והתקשה להתבונן בצורה עמוקה בנוגע העומדות בבסיס מעורבותו לפליילים. המשיב שלל סכסוכים או קשרים עם גורמים פורעים חוק. באופן זה, הוא השילר את האחריות על אחרים (אך בחר שלא לפרט על אודות אלו). שירות המבחן התרשם, כי התנהגותו של המשיב מבטא קשיים ניכרים בהפעלת שיקול הדעת. הוער, כי המשיב נתה להшиб בדבר התנהגותו באופן קונקרטי ומגמתי, תוך מצור, צמצום והשלכת האחריות על אחרים.

משאלו הם פנוי הדברים, התקבל הרושם, שהמשיב מתකשה לקבל אחריות מלאה על הבעייתיות שבתנהגותו ונותה להשתמש במנגנוני הגנה נוקשים. צוין, כי קיים פער משמעותי בין נסיבות ביצוע העבירה לבין המזciות אותה הציג בפני שירות המבחן.

לסיכום, **שירות המבחן התרשם, שקיים סיכון ממשוני כי המשיב יחזיר על התנהגות פורעת חוק מצד**. מכאן, לאقلיה קצינת המבחן המלצה טיפולית במסגרת הتسקיר. הוסבר, כי נוכח קשיי של המשיב לעורוך התבוננות פנימיתعمוקה על המניעים להנהגתו **לא ניתן להצביע על אמצעי טיפול שיbia להפחחת הסיכון להישנות התנהגות פורעת חוק**.

נימוקי העראה הדינית - גזר הדין

בית-המשפט קמא הנכבד עמד, במסגרת גזר הדין, על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממיעשו של המשיב. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, צוין, כי לעבירה קדם תכנון מוקדם, שכן "מן הסתם הנאשם (המשיב) קיבל את הנשך מסוג תת-מקלע מאולתר אביזרים ותחמושת לרשותו ונדרשה מחשבה מוקדמת על מקום האחסון". עוד צוין, כי חלקו של המשיב בביצועה של העבירה היה בלעדיו ומלא. בית המשפט קמא פירט (נכיסבה לכולה) את הנטון שליפוי הנשך החזק הרחק מקום מגוריו של המשיב. הוסף, שבפועל לא נגרם נזק, אולם אין לש�� שמחסנית אחת הייתה טעונה בצדדים - נתון הדבר بعد עצמו. הוער, כי אין צורך להזכיר במילים על אודות הנזק הרוב הגלום בעבירות

שענין נشك ושאלו הרכז "למכת מדינה". הודגש, כי סוג הנشك מהו נסיבה לחומרה וכי המשיב יכול היה להבין את אשר עשה ולהימנע מכך, בעודו מנייע אינם ברורים דיים. בית המשפט קמא עמד על מגמת ההחמרה שחלה בעת האחורה ומדיניות הענישה הנוגעת בכל הנוגע לעבירות בנشك.

בהתיחס באמור לעיל קבעה השופטת קמא כי מתחם הענישה ההולם צריך שינוי בין 9 חודשים מסר לריצוי בפועל לבין 24 חודשים מסר לריצוי בפועל.

באשר לנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה, ציין כי המשיב נעדר הרשותות קודמות; הודה בהזדמנות הראשונה; הביע חריטה וחסר זמן של בית המשפט. הוער, כי על אף נסיבות חייו המורכבות, אין נמצא אינדיקציה שלפיה אלו היו שהובילו את המשיב לביצוע העבירות. בהקשר זה ציין, כי לא הובאו ראיות המצביעות על סיכון של המשיב להשתקם ועל כן, אין לחרוג בענינו מתחם הענישה מטעמי שיוקם.

בית המשפט קמא עמד על כך, שהמשיב היה עצור ממשך חודשים, כאשר לאחר מכן הוא שוחרר למעצר בבית מלא (במהמשך עם חלונות התאזרחות). הוער, כי עסוקין בתקופה משמעותית של שלילת חירות. מכאן, צינה השופטת קמא, כי בכוונתה לגוזר על המשיב עונש בן 9 חודשים מסר לריצוי בפועל בדרך של עבירות שירות, אך מבלי לנគות את ימי מעצרו. הוער, שבאופן זה מדובר בעונש בן 11 חודשים של שלילת חירות מוחלטת. ואכן, בסופו של גזר הדין הושת על המשיב עונש זה בצוירוף המאסרם המותנים שפורטו לעיל.

نימוקי הערעור

במסגרת נימוקי ערעורו טענת המערערת, כי העונש, אותו השית בית המשפט קמא על המשיב חורג לקולה מן המתחם, באופן קיצוני ואני הולם את סוג העבירה ונסיבות ביצועה. המערערת עמדה על כך כי בМОון זה בית המשפט קמא שגה עת קבע מתחם ענישה שתחתיתו מגלהת הקללה כה משמעותית.

המעערערת עמדה על חומרתן יתרה של עבירות, שענין נשק. נטען, כי שגה בית המשפט קמא, עת ציין כנסיבת מקלה את הנtentן שלפיו הנشك החזק רחוק מקום מגוריו של המשיב. הוער, כי העובדה שלפיה החזיק את הנشك בחלוקת אדמה בבעלות משפחתו יש בה דוקא נסיבה לחומרה, שכן זו מדגישה כי רב הנסתה על הגלו, בכל הנוגע למניעים שאפפו את ביצוע העבירה. המערערת עמדה על הפסיכה העדכנית, שנפסקה אך לאחרונה בבית המשפט העליון, המצביעת על ההחמרה הרצויה במדיניות הענישה בכל הנוגע לעבירות בנشك. עוד עמדה המأشימה על כך, שטעה בית המשפט קמא, עת לא ייחס משקל "לרווחו" של תיקון 140 לחוק העונשין, המחייב הטלת עונש מזערתי על עברייני נשק. עוד הוער, כי לא ניתן התייחסות מספקת בנסיבות גזר הדין לממצאים המטרידים של שירות המבחן, שלפיהם התקשה השירות לקבל תשובות מספקות בכל הנוגע לנטיות העומדות בסיס מעורבותו של המשיב בפלילים. המערערת הציגה פסיקה בעבירות שענין החזקת נשק, התומכת לשיטתה בטיעוניה בדבר הצורך לקבוע מתחם ענישה מחמיר יותר במקרה דכאי. הוסף, כי עבירות בנשק מהוות "מכת אזר ממשית", אשר הוכחה בפסקה כתופעה מצדיקה החמרה בענישה.

לסיכום, עתירה המערערת לקבל את ערעורה ולהשיט על המשיב מסר מאחורי סORG ובריח לתקופה ממושכת מזו שקבע בית המשפט קמא.

במסגרתו של הדיון שהתקיים לפניינו ביום 6.6.22, שבה ב"כ המלומד של המערערת, עו"ד הרטמן, על נימוקי הودעת הערעור לעיל. הוסיף, כי גזר הדין לא העניק משקל מתאים לאמור במסגרת תסקירות שירות המבחן שלפיו לא ניתן להצביע על נטילת אחירות ממשית. עוד נטען, כי בית המשפט קמא לא השית קנס כספי על המשיב במסגרת גזר דיןנו.

מנגד, ב"כ המלומד של המשיב, עו"ד סאמר עלי, הצביע על כך שהושתו על המשיב, 11 חודשי מסר לריצוי בפועל (שכן בית המשפט קמא לא ניכה מעונש המסיר בעבודות שירות שהושת את תקופת מעצרו). הסגנור המלומד עמד על כך, שככל הוא שערצת הערעור איננה מתערבת בענייה אלא במקרים חריגים; לטעמו המקירה שלפניינו אינה מהמדוברים הללו. הסגנור הצביע על מספר פסקי דין, שבמסגרתם הושטו 10 - 12 חודשי מסר לריצוי בפועל, וטען, שההשווואה למשיב דכאן, הבהיר מסתכם "בחודש ימים" של מסר בפועל. עוד עמד הסגנור על כך, שעתיר לפני בית המשפט קמא כי יורה על הכנת תסקירות משלים, שכן המשיב הוא אדם מופנם עם "בעיית תקשורת", אך בית המשפט קמא נמנע מלעשות כן, בציינו שהתסקיר עמוקיק די.

יוער, בהקשר זה, כי במהלך הדיון דחינו את בקשה הסגנור להפנות את המערער לשירות המבחן לשם עריכת "תשקירות משלים" מאחר שלא מצאנו כי התסקיר שנערך חסר באופן כלשהו, ומושא נמצאה עילה להתערבותנו בהחלטת בית משפט קמא שלא להפנותו לתשקירות כאמור.

ב"כ המשיב טען לפניינו, שהנשך החזק בפרק 15 ק"מ מכפר בית גן, לצורך שמירת כרם הענבים של משפחת המשיב מפני חזירים. בהקשר זה צוין, כי לא הייתה בלבו של המשיב כוונה כלשהי לעשות שימוש בנשך זה לצורך מטרות פליליות. עוד עמד ב"כ המשיב על הטראותה שחווה המשיב בעברו (עליה גם עמד שירות המבחן) שענינה בתאונות דרכים בה היה מעורב ועל כך שעבר תלאות בחיו. לסיכום, הסגנור הדגיש, כי שליחתו של המשיב למסר מאחורי סORG ובריח, תסיג את המשיב לאחר ותגרום לו נזק רב.

דין והכרעה

ככל, ערכאת הערעור תיטה שלא להתערב בעונש שהושת על ידי הערכתה הדינונית, אלא בנסיבות שבמסגרתן נגלית סטייה מהותית ממדיניות העונשה הנוגגת במקרים דומים; כאשר נפלה במסגרת גזר דין טעות מהותית; או מטעמי שיקולי צדק יהודים (ראו: ע"פ 20/2012 **LIBERTY נ' מדינת ישראל**, פסקה 24, ניתן ביום 3.2.22).

כפי שיפורט להלן בהרחבה, לאחר שעניינו בכתב האישום, בתסקיר שירות המבחן, בטיעוני הצדדים בפני בהם"ש קמא, בגזר דיןה של הערכתה הראשונה, בהודעת הערעור ובמכלול החומרה אשר באו לעיינו ושקלנו לעומקן את טענות הצדדים לפניינו, אנו לכל דעה, כי **אין למצוא הלימה בין העונש שנגזר על המשיב דכאן לבין מעשהו החמור של המשיב, שענינו בהחזקת תת מקלו מאולתר ותחמושת שלא כדין**.

אנו קובעים, כי על רקע שינוי המגמה המחייב בענישה, המותווה בעת האחרונה הן על ידי המחוקק הן על ידי בית המשפט העליון בכל הנוגע לעבירות בנשך, העונש שהוטל על הנאשם סופה לקופה מהעונש הראו בנסיבות העניין. העונשה הניבתת מجاز הדין אשר יצא מ לפני בית המשפט כמו הנכבד מבטאת הקלה יתר עם הנאשם שאינה מתוישבת עם האינטראס הציבורי.

לモתר לצ"ע, כי בית המשפט העליון עמד אך לאחרונה במסגרת מספר לא מבוטל של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשך, אשר הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" ועל הצורך לשרש רעה חוליה זו הפשה בארץנו - באמצעות עונשה מחמירה ומרתיעה. על כך עמד למשל כב' השופט י' אלרון במסגרת של ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקה 16 (ניתן ביום 19.11.2015) בציינו כדלהלן:

"**השימוש בנשך חמ כללי ליישוב סכסיים הפק לרעה חוליה**, ומעשה של יום ביום גובה חי אדם ולעתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלוכו באותה עת ברוחבה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עלייה מתמדת במספר אירועי הירי המדוייקים למשטרה (ראו למשל: דוח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית ובישובים מעורבים 28 (2018)). על רקע הממציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים **לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשך - ולהחמרה במדיניות העונשה הנוגנת**.
[...]

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקט במדיניות עונשה מחמירה **כלפי ביצוע עבירות החזקת נשך שלא כדין**, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשך חמ ופיציעתם של קורבנות שונים עקב לכך. הצורך במединיות עונשה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשך גורר פגעה בגוף ובנפש, כאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כל הנשך לידי רשות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע בביטחון הציבור וקיים חשש תמיד לשימוש עברייני חזיר בנשך זה, כמו גם להגעתו של נשך זה לגורמים עווינים ובכללים גורמי טרור. נמצא אפוא כי בנסיבות דיהים, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות העונשה הנוגנת, **זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב סכסיים** (ההדגשות אין במקור).

ככל, כי בעת גזרת עונשו של מי שהורשע בעבירות נשך, על בית המשפט לבחר את האינטראס הציבורי שבחירתו הרבה, על פני נסיבותיו האישיות של הנידון {ע"פ 4775/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (ניתן ביום 17.2.22); ע"פ 8045/17 בראנטי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.8.2018)}. {ראו למשל - ע"פ 2141/21 חנני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27.5.21) - במסגרת הושתו 20 חודשים מסר לRICTI בפועל, בגין החזקת אקדח אויר (אשר בוצעו בו שינויים שמאפשרים ירי של תחמושת בקליבר 7.65 מ"מ); ע"פ 21 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה (ניתן ביום 28.12.21) - במסגרת הושתו 14 חודשים מסר לRICTI בפועל בגין החזקת נשך (דמי רובה סער מסוג M-16) ואביזר תחמושת; ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.5.22) - במסגרת הושתו על הנאים 18 ו- 21 חודשים מסר לRICTI בפועל בגין החזקת רוביה ציד; עפ"ג (ヅצראת) 21260-10-19 מדינת ישראל נ' מזאריב (ניתן ביום 24.11.19) - במסגרת הושתו 12 חודשים מסר לRICTI בפועל, בגין החזקת תת מקלע מאולתר וכן מחסנית מלאה ב כדורים; עפ"ג (ヅצראת) 2024-04-21 מנדרוי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.6.21) - במסגרת הושתו 20 חודשים מסר לRICTI בפועל, בגין החזקת רוביה סער מסוג M-16 (ראו בנוסף: רע"פ 3619/21 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26.5.21); ע"פ 5613/20 אלהוזיל נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25.8.20); רע"פ 3355/22 סלאמה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26.5.22)}.

ודוקן, תיקון החוק הנ"ל אמן חל בעניינו, אולם לשיטتنا אין להתעלם כליל "מרוחו" ומקיומו, שכן מדובר בנדבר נוסף ומשמעותי המצביע על הצורך להילחם מלחמת חרומה בעבירות הנשק הפוגעת בכל חלקה טוביה בארץנו, זה שהוא ביל לחקיקת התקון האמור.

ומן הכלל אל הפרט

בכל הנוגע לקביעת מתחם הענישה הראוי, הרי שגם בעניין זה מסור שיקול דעת רחב בידי הערכאה הדינונית. משכך, ככל, אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בקביעת המתחם, אלא במקרים שבמסגרתם העונש אינו הולם את חומרת המעשים שבוצעו (ע"פ 4232/20 פלוני ב' מדינת ישראל, פסקה 8 (ניתן ביום 12.11.20)). דא עקא, ובכל הבודד הראוי, אנו סבורים שהמקרה דן הוא אחד מאותם המקרים שבמסגרתם עקרון ההלימה לא שיקף את חומרת מעשה העבירה על נסיבות ביצועו.

מתחם הענישה, שנקבע על ידי הערכה קמा איננו משקף כראוי את עוצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים, שנמנו בגורם הדין כאמור, שבhem פגעו מעשו של המשיב ואת נסיבות ביצוע העבירה. העובדה, שהנאשם החזיק את הנשך במקום מרוחק מבתו (بعد אחת מן המחסימות הייתה טעונה בצדורי 9 מ"מ) איננה יכולה להיות נסיבה ממשית לקללה. על רקע הסתיירות שנפלו בדבריו של המשיב (לרשויות החקירה ולשירותי המבחן); ובשים לב לכך שדבריו אינם מפורטים וממעריכים את מעשיו. אך רב הנoster על הגלי, בכל הנוגע לנסיבות שהובילו את המשיב לבצע את העבירה (ראו סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין).

בהתאם לאמור לעיל, סבירנו כי בית המשפט קמא לא העניק משקל מספיק לממצאי תסוקיר שירות המבחן, אשר הוכן בעניינו של המשיב. אכן, תסוקיר זה מדובר בעצמו: הצטיריה במסגרתו תמונה של מי שירות המבחן התרשם הימנו כמו שמציג פער משמעותי בין נסיבות ביצוע העבירה לבין המציג שאותו הציג בפני שירות המבחן. משאלו הינו פניו הדברים, שירות המבחן התרשם שקיים סיכון ממשמעותו שהמשיב יחזיר להתנהגות פורצת חוק מצדיו. נעיר, בהקשר זה, כי לשירות המבחן מסר המשיב "שרכס" את הנשך לאחר שהת��טה ולא מטרה מסוימת (בעוד בא כוחו טען, כי הנשך החזק בכרם ענבים השיר למשפחה ומטרתו להגן מפני חזירים שגרמו להרס הכרם).

סבירו, כי מתחם העונשה שנקבע על ידי הערכאה הראשונה אף אינו עולה בקנה אחד עם מדיניות העונשה הנוגגת בכגון דא. כידוע, מדיניות העונשה היא אחד מן השיקולים המשמשים בידי בית המשפט בקביעת מתחם העונש, לצד שיקולים נוספים בין היתר, את רמת הפגיעה בערכיים המוגנים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו למשל: ע"פ 17/9954 זולברטstein נ' מדינת ישראל, פסקה 9, ניתן ביום 22.4.18); נעיר, במאמר

מוסגר, כי חלק מפסקין הדין שהוצעו במסגרת גזר הדין, אינם משקפים כדברי את מדיניות העונישה הנוגעת לאחרונה. שנים מთוך ארבעת פסקין הדין שהוצעו, עניינם בחירה מטעה שיקום ממתחם העונישה בעוד נתונים אלו אינם מתקיימים בענייננו. ואכן, בית המשפט קמא טרכ'ן ציין, בשולי סקירת מדיניות העונישה, כי "במקרים דומים נוספים, הוטלו עונשי מאסר לRICTO מתחמי סורג ובריח, כשהמשמעות לכך הוא המגמה ההלכתית וגוברת של החמרה בעבירות נשך בכלל, לרבות בעבירה בה הורשע הנאשם" (ראו עמ' 15 שורה 29 לגזר דין).

nicer, אףוא, כי המתחם שורותט אינו משקף נאמנה את אופי העריכים המונחים המגולמים במעשה, את עצמת הפגיעה בהם, את נסיבות ביצוע העבירה ואת מדיניות העונישה הנוגעת. נאמנים לנוהג בכגן דא, אין בכוונתנו לקבוע מתחם עונש הולם תחת המתחם שנקבע בערכאה הראשונה. נציין, עם זאת, שתוחיתת מתחם העונש ההולם את המקרה שלפנינו צריך שתעמוד על רף גבוה יותר באופן משמעותי מזה שנקבע בערכאה קמא.

גם בבוא בית המשפט לקבוע את העונש המתאים לנאים בגין מעשי ראיו לייחס משקל להיותו של עבירות הנشك "מכות מדינה" ולצורך העז לגלם בנסיבות את שיקולי הרתעת הרבים והרטעתו של המשיב עצמו; ואכן, במקרה כגן זה מתקיימם האמור בסעיפים 40 ו-40ז לחוק העונשין, שבهم נקבע כי אם נמצא בcourt המתחם העונשין, כי יש צורך בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירה נוספת, או בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסווג העבירה שביצע הנאשם, ויש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרטעתו ולהרטעת הרבים, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בבואה לקבוע את עונשו של הנאשם בגבולות מתחם העונש שנקבע. באופן זה, **על מערכת אכיפת החוק לסייע בשימור וביצירת תחושת הביטחון בקרב תושבי המדינה. עליה לתרום תרומה לשימור ריבונות המדינה וערבי שלטון-החוק.**

ספיה ממתחם העונש ההולם באורך המאפשר הטלת מאסר לRICTO בעבודות שירות בגין עבירות נשך מתאפשר במקרים חריגים ביותר, שבהם טעמי שיקום (או צדק) מחיבים זאת. **אלו אינם מתקיימים במקרה זה.**

במקרה שלפנינו, ראוי היה להעניק **משקל ממשי** יותר בעת גזירת עונשו של המשיב לשיקולי הרתעתה, הן הרתעת היחיד הן הרתעת הרבים, העוללים לפועל כפי שפועל המשיב; אמנם, אין להתעלם מהנסיבות המائلות, שאינן הקשורות בעבירה, המתקיימות בעניינו של המשיב (העדר עבר פלילי וההודה באשמה). אך כפי שציינו לעיל, בשל הצורך להחמיר בעונישה בעבירות נשך, משקל מועט יותר ינתן לנسبות האישיות. מכל מקום, תסוקיר המבחן בעניינו של המשיב דכאן אין חובי. ציין בו, שנוכח קשייו של המשיב לעורר התבוננות פנימית עמוקה על המניעים להתנהגותו לא בא שירות המבחן בהמלצת לאמצעי טיפול, ככה שיביא להפחחת הסיכון להישנות התנהגות פורעת חזק מצדיו של המשיב. ודאי, שלא היה מקום להעמיד את עונשו של המשיב בתחום מתחם העונשה אותו קבע בית המשפט קמא.

משאלו הם פניו הדברים ולאחר ש שקלנו את מכלול השיקולים הקיימים לדבר, ובשים לב לכך שערצתה הערעור נמנעת ממצוי הדין עם המשיב, עת מתקבל ערעור המדינה על קולת העונש, **הרי שאנו מורים על קבלת ערעור המדינה ומteilim על המשיב 16 חדשני מאסר לRICTO בפועל**, בנסיבות התקופה שבה המעצר בגין העבירה מושא תיק זה.

אין שינוי ביתר רכיבי העונישה.

ניתן היום, ה' تمוז תשפ"ב, 04 יולי 2022, בנסיבות הצדדים.

**א' לוי, שופט
[אב"ד]**

ע' קוטון, שופט

ע' וינברגר, שופטת